

gentet skal ud. Jeg mener, at det er en bestemt og klar Modsigelse, som den danske Rigsdag ikke kan gjøre sig skyldig i, og at den nemmeste Maade at komme ud deraf, er, at vi sige: Nei, vi ville slet ikke have det i vor Finantslov; thi dersom vi først fik det indenfor Linien i vor Finantslov, saa fik vi det ogsaa bestemt snart til at springe over Linien, naar vi kom ind paa Fællesforfatningen, og jeg kan ikke negte, at det er med stor Forbauselse, at jeg seer, at det danske Ministerium — jeg kunde til Nød forstaae, at Holsteen og Lauenborg kunde komme med et saadant Forlangende — kan raade til, at vi paatage os denne Udgift, for det Første rigtignok indenfor Linien, men vi kunne desværre være temmelig visse paa, at naar det først er kommet der, saa vil det, som sagt, ogsaa komme over Linien, og blive staaende som en fælles Udgift, og saa ere vi blevne af med Pengene. Dog det er ikke alene denne Følge, det vil drage efter sig, men vi have Spot og Skam af, at vi, der ere kaldede til at varetage det danske Folks Interesser, ikke itide paa tale dets Ret, at vi kunne glemme, hvad vi skylde vort Fædreland, at vi ville gaae hen og gjøre saadanne Opoffelser til de tydske Hertugdømmer, fordi de ikke vare istand til at udruste den omhandlede Hær. Hvorfor vil ikke, som jeg før bemærkede, Ministeren for Holsteen, naar det er nødvendigt, paalægge disse Hertugdømmer en Krigsskat? Lad dem betalte Krigsskat, saaledes som vi have maattet gjøre mere end een Gang, saa kunde de faae Penge, saa kunde de komme ud af det, saa kunde de prøve, hvordan det var for os. Vi, det danske Folk, vi have baaret et Tab af 30 Millioner Rd., fordi vi stode i en vis Forbindelse til Holsteen, og dog forlanger man endnu af os, at vi skulle blive ved at give Penge dertil, at vi her skulle udrede 60 pCt. af 2 Millioner Rd. I et Lovforslag, der er forelagt os til Behandling, er der foreslaaet os, at vor gode Kassebeholdning af 5 Millioner Rd. skulde deles med dem derovre, saaledes at de skulde have 23 pCt. deraf, medens de have opbrugt deres egne Kassebeholdninger, hvortil det dog synes at være rimeligt, at naar de have opbrugt alle deres Penge og slet

ikke have Noget pr. Kasse, saa maae de virkelig see selv at skaffe sig Noget i Kassen igjen.

Premierministeren: Den lærde Rigsdagsmand taler om Kongeriget Danmark paa en saadan Maade, at han aldeles opløser det danske Monarchie og den danske Hær; ja, gaae vi først ud fra, at der er et Kongerige, adskilt fra Hertugdømmerne, at der er en Kongerigets Armeé, adskilt fra en Hertugdømmernes Armeé og saa fremdeles i den samme Retning, saa kunde alle hans Ord være rigtige; men det forekommer mig dog, at man ikke saa ganske kan have glemt Alt, hvad der er foregaaet i de sidste Aar, at man kan vende tilbage til Anskuelsen, som staae i den bestemteste Modstrid med, hvad der for Diebliftet virkelig ligger for.

Monrad: Jeg kan ikke Andet end tiltræde, hvad den høitagtede Premierminister har udtalt. Dette Spørgsmaal har været under omhyggelig Overveielse i Finantsudvalget, det har givet Anledning til Conference med Ministeriet, og efterat Finantsudvalgets store Fleertal har overveiet alle disse forskjellige Sider, der knytte sig til denne Sag, og ogsaa den Side, som blev omtalt af den høitærede Premierminister, idet han sagde, at dersom man forkastede dette Forslag, kastede man hele vor politiske Stilling, hele Fremtiden ind i den største Forvirring, saa har det ikke kunnet Andet end tilraade Thinget at tiltræde dette Forslag. Jeg undrer mig ikke over, at de Udtalelser, der ere skete fra den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg), finde megen Gjenklang i denne Forsamling; de ere Udtrykket af, hvad der ved første Dieblif fremstiller sig for den simple og naturlige Følelse. Jeg mistkiender ingenlunde dette, men jeg troer paa den anden Side, at han ikke har Ret i nu paa eengang at ville bringe hele vor Stilling hen paa et Punkt, hvor vi ikke kunne see, hvad Enden derpaa skulde blive. Jeg kan forsaavidt godt forstaae, at f. Ex. ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 4de Valgkreds (Grundtvig) ikke kunde have Noget imod, om noget Saadant skete, da der derved vilde lægges væsentlige Hindrin-